

काश्मिरी पंडितांचे काय झाले?

जम्मू-काश्मीरमधील पहलगाम येथे विविध राज्यांमधून गेलेल्या २६ पर्यटकांवर दहशतवाद्यांनी गोळीबार करून त्यांना ठार मारले. त्यांना ठार करणाऱ्यापूर्वी तुम्ही कोणत्या धर्माचे आहात हे विचारले, जे हिंदू धर्माचे होते त्यांना गोळ्या घालण्यात आल्या. विविध राज्यांमधून गेलेल्या पर्यटकांवर दहशतवाद्यांनी केलेला हल्ला हा खरे तर भारताच्या विविधतेवर केलेला हल्ला आहे. दहशतवाद्यांनी पर्यटकांवर केलेल्या हल्ल्यांमुळे देशभरातून संतापाची लाट उसळली. या दहशतवाद्यांना कोण पाटिबा देते, हे कुटून येतात हे आता मागील अनुभववाटने सगळ्यांना माहीत झालेले आहे. त्यामुळे पाकिस्तानला या हल्ल्याबद्दल चांगला धडा शिकवावा, अशी भावना देशातून व्यक्त झाली. या

पार्श्वभूमीवर पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी तात्काळ उच्चस्तरीय बैठक घेतली आणि पाकिस्तानवर पाच निर्बंध घातले. त्यात एक आहे, भारतात असलेल्या पाकिस्तानी नागरिकांनी तात्काळ देश सोडावा. त्यानंतर भारतात जे पाकिस्तानी नागरिक आहेत, त्यांची शोधशोध सुरू झाली. खरे तर भारतात पाकिस्तानी नागरिक कशाला येतील, असेच इथल्या सर्वसामान्य नागरिकांना वाटते. पण आता विविध राज्यांमधील पाकिस्तानी नागरिकांची संख्या पाहता आश्चर्य वाटल्यावाचून राहत नाही.

ज्यावेळी केंद्र सरकारने नागरिकत्व सुधारणा कायदा (सीएन) कायदा आणला तेव्हा शाहीन बाग आंदोलन का करण्यात आले असेल, हे आता लक्षात येऊ शकेल. कारण त्यामुळे जे पाकिस्तानीतील मुसलमान इथे अधिभूतपणे राहत आहेत, त्यांना

बाहेर काढण्यात येणार होते. त्यांना आता पहलगामच्या हल्ल्यानंतर बाहेर काढण्यात येत आहे. त्यापूर्वी अनेक पाकिस्तानी रुग्णांवर भारतात मोफत किंवा माफक दरात गुंतागुंतीच्या शस्त्रक्रिया करण्यात आल्या, पण त्यामुळे पाकिस्तानी राज्यकर्त्यांचे हृदय परिवर्तन झाले नाही हा भाग वेगळा. पण आता जेव्हा पाकिस्तानी नागरिकांना भारतातून बाहेर काढण्यात येत आहे, तेव्हा काही लोकांकडून मानवतावादी दृष्टिकोनातून हळहळ व्यक्त करण्यात येत आहे. यात नागरिकांचा काय दोष, ते काही अतिरेकी नाहीत, असा व्यक्तिवाद करण्यात येत आहे. इतकेच नव्हे तर जे काश्मीरमध्ये पर्यटनासाठी गेले होते त्यांनीही स्थानिक मुसलमानांबद्दल आपली चांगली मते व्यक्त केली आहेत. काश्मीरमधील लोक चांगले आहेत, त्यांनी आमची चांगली

काळजी घेतली, असे ते सांगत आहे. ही आनंदाची बाब आहे. अर्थात, या पर्यटकांकडून त्यांना पैसे मिळत असतात.

काश्मीरमध्ये राहणारे सगळेच मुसलमान काही अतिरेकी नाहीत, हे बरोबर पण याच काश्मीरमध्ये राहणारे जे काश्मीरी पंडित होते, त्यांचे काय झाले, याचा विचार करायला नाही कुणी तयार नाही. काश्मीरी पंडित दिल्लीतरी जंतर मंतर येथे सातत्याने टाहो फोडत असतात, पण केंद्र आणि काश्मीरमधील राज्य सरकार त्यांच्यासाठी काही करत नाही. या काश्मीरी पंडितांना मोदींचे बहुमततील सरकार केंद्रात आल्यानंतर आपल्याला आपल्या मूळ घरी जाता येईल, निर्बंधपणे राहता येईल, असे वाटत होते, पण तेही झालेले नाही. मध्यंतरी काश्मीर फाईल्स नावाचा चित्रपट आला होता, त्यावेळी ठिकठिकाणी विपन्नावस्थेत राहणाऱ्या काश्मीरी पंडितांची विदारक स्थिती दिसून आली होती. १९९० च्या सुमारात काश्मीरमध्ये पाकिस्तान पुरस्कृत दहशतवादाने उचल खाल्ल्याने

काश्मीरी पंडितांचा कतले आम सुरू झाला. त्यांना त्यांच्या घरांमधून हाकलून देण्यात आले. जेव्हा १९४७ साली भारताची फाळणी झाली तेव्हाही पाकिस्तानीतील हिंदूंच्या अशाच कतली उडवण्यात आल्या होत्या.

त्यांनी आपली घरे सोडून भारत गाठला होता. ही १९४७ ची गोष्ट होती, देश स्वतंत्र झाल्यानंतर जेव्हा काश्मीर भारताचा भाग होता, भारताकडे मोठे लष्कर होते, त्यावेळी १९९० च्या सुमारास याच देशातील नागरिकांना त्यांचीच घरेदार सोडून जीवनिशी पळवावे लागले, याला काय म्हणावे. भारतीय संसदेत वक्फ कायदा मंजूर झाला त्याच्या निषेधार्थ

देशात काही ठिकाणी आंदोलने सुरू आहेत. पश्चिम बंगालमध्ये याचा जास्त जोर आहे. पश्चिम बंगालमधील मुर्शिदाबाद आणि परिसरात राहणाऱ्या हिंदूंद्वर मुसलमानांनी हल्ले केले, त्यांची घरे सोडून त्यांना पळवावे लागले. भारताच्या सीमेत असलेल्या भागात राहणाऱ्या हिंदूंची जर स्वतंत्र भारतात ही अवस्था होत असेल तर जे पाकिस्तान आणि

बांगलादेशमध्ये बिगरमुस्लीम राहतात, त्यांना जीव मुठीत घेऊन कसे जागावे लागत असेल याची कल्पना केलेली बरी. पाकिस्तानमधून तर आता बहुतेक हिंदू साफ झालेले आहेत. बांगलादेशमध्ये त्यांच्यावर होत असलेले हल्ले भारत हतबलपणे पाहत आहे, आणि भारतामध्ये दीड कोटी बांगलादेशी पोट भरायला राहत आहेत. याला काय म्हणावे?

भारतासोबत आहे. दहशतवादाविरुद्धच्या लढाईत अनेक देशांनी भारताला सर्व प्रकारे पाठिंबा देण्याचे आश्वासन दिले आहे. आता पाकिस्तानला त्याची जागा घराबूत देण्याची आणि त्याचे विध्वंसक आणि विनाशकारी हेतू नष्ट करण्याची वेळ आली आहे. तीन दशकांपासून काश्मीर खोरे पाकिस्तान या हल्ल्यांमागील दोषी आणि निष्पाप्यांच्या रक्तांची हळदीघाटी तहिले आहे. परंतु २०१४ पासून, नरेंद्र मोदी पंतप्रधान झाल्यानंतर, तेथे शांतता आणि विकासाला अभूतपूर्व वातावरण निर्माण झाले आहे. हे पाकिस्तानला आवडत नाही. काश्मीरसह संपूर्ण जगातून दहशतवाद संपवण्यासाठी पुढाकार घेऊन मोदींनी अणखी एक चमत्कार घडवण्याची यश्यारीही पाकिस्तानसाठी एक मोठा आव्हान बनविली आहे. आता पाकिस्तानमध्ये युसुफु लाला घडा शिकवण्याची वेळ आली आहे. सर्जिकल हल्ला हा एकमेव नजबूत उत्तर असू शकतो. या सततच्या हल्ल्यांनंतरही हिंदू समुदाय शांतता आणि करुणेबद्दल बोलत आहे. पण एक मोठा प्रश्न असा आहे की, हे कधीपर्यंत चालू राहील? भारत जगातील तिसरी सर्वात मोठी अर्थव्यवस्था बनण्याच्या देशाने वाटचाल करत आहे. भारताच्या वाढती पावले रोखण्यासाठी पाकिस्तान दहशतवादी संघटना आणि दहशतवादाचा आधार घेऊन घेतले. भारत सरकारच्या योग्यतामुळे, मजबूत सुरक्षाव्यवस्था आणि सरकारच्या सतर्कतेमुळे पाकिस्तान, त्याच्या हल्ल्यांसाठी संघटना आणि दहशतवादी संस्था मनुष्यांमध्ये यशस्वी होऊ शकत नाहीत. सततच्या अपयशामुळे चिडलेले आणि निराश झालेले दहशतवादी काही वर्षांनी आणि अधिक भयानक दहशतवादी घटना घडवून आणण्यात गुंतले आहेत. आपल्या सुरक्षा संस्थांनी अधिक सतर्क राहण्याची अपेक्षा आहे.

वसई विरार शहर महानगरपालिका

जा.क्र. वविशम /प्र.स.सी /जाहि./८३/२०२५ , दिनांक २८/४/२०२५

वसई विरार शहर महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे अधिसूचीतील प्रकरण ८ मधील कलम १ (१) व १ (२) अन्वये व ४६९ च्या नुसार जाहिर नोटीस खालिल मालमत्तेच्या हस्तांतरणा संबंधित वसई विरार शहर महानगरपालिका विभागीय कार्यालय विरार येथे प्राप्त मालमत्ता प्रकरणपरत्वे नोटीसीनुसार सदर हस्तांतरण संदर्भाने हरकत अगर आक्षेप असल्यास ही नोटीस प्रसिध्द झाल्यापासून १५ दिवसांच्या आत हितसंबंधाच्या हरकतीच्या लेखी पुराव्यास विरार शहर महानगरपालिका विभागीय कार्यालयात लेखी स्वरूपात हरकत नोंदवावी, अन्यथा करवसुलीच्या सोयीसाठी हस्तांतरण करून महानगरपालिका याबाबत नोंद घेतली जाईल.

अ.क्र.	दिनांक	अनुसूचित दोन / तीन मधील नोटीसीची मालमत्ता क्र.	कर निर्धारण पुस्तकातील क्र.	मालमत्तेचे ठिकाण	मालमत्तेचे स्वरूप	ज्याच्या नावे मालमत्ता आहे त्याचे म्हणजे मालमत्ता विकणाऱ्याचे नाव किंवा अभिहस्तांकन कत्याचे नाव	खरिददाराचे किंवा अभिहस्तांकन नाव
1	24/02/2025	CH04/632	4	कातकरीपाडा, चंदनसार	निवासी	कल्पना कमळाकर करगुटकर	शांता सुनिल जाधव
2	24/02/2025	CH03/64/85	3	जिवदानी पार्क 2 रूम नुम/208 गासकोपरी, काटई	निवासी	नरेंद्र शिवराम बांदे	सुरेश शिवराम बांदे
3	24/02/2025	CH01/130/19	1	साई समर्थ नगर चाळ गासकोपरी	निवासी	सदेश शंकर गुरव	सुबोध सहदेव पैकडे
4	27/02/2025	CHA04/1514/519	4	एच डी आय एल इंडस्ट्रियल पार्क बि. नं. 16 दुकान नूम./110 चंदनसार रोड	वाणिज्य	घनश्याम खेमचंद भागचंदानी	रणछोदराम एस रबारी
5	27/02/2025	CH03/67/9	3	साई अपार्टमेंट-2 रूम नं. 009 जय अंबे पार्क, गासकोपरी, चंदनसार	निवासी	वैशाली किशोर दळवी	रोहन गणपत सावंत व दिपा रोहन सावंत
6	27/02/2025	KS01/175/3	1	कसराळी	निवासी	श्याम काळ्या पाटील	विकास महादेव पाटील
7	27/02/2025	KS01/175/2	1	कसराळी	निवासी	महादेव काळ्या पाटील व त्रिम्बक काळ्या पाटील व श्याम काळ्या पाटील	विकास मुहादेव पाटील
8	27/02/2025	KS01/175/4	1	कसराळी	निवासी	महादेव काळ्या पाटील	विकास मुहादेव पाटील
9	27/02/2025	CH03/52/34	3	सुशिला अपार्टमेंट रूम नं. /06 नारायण नगर, गासकोपरी	निवासी	नयना सुनिल चोरघे	दशरथ रामचंद्र शेळके व नीता दशरथ शेळके
10	27/02/2025	CH03/52/30	3	सुशिला अपार्टमेंट ए/002 नारायण नगर, गासकोपरी	निवासी	नयना सुनिल चोरघे	दशरथ रामचंद्र शेळके व नीता दशरथ शेळके
11	27/02/2025	CH07/624/1	7	ओम साई कृपा चाळ नं. 1 नं. ए/01 बरफपाडा, भाटपाडा	निवासी	वरून झा	सरिता ओमप्रकाश पाल
12	27/02/2025	CH07/732/1	7	श्री हरी बफेश्वर चाळ रूम नं. डॉ/05 अंबेमाता मंदिर रोड, बफेश्वर तलाव समोर, बरफपाडा, भाटपाडा, चंदनसार रोड	निवासी	लक्ष्मी गजानन महाडीक	उषा देवी राम दुलार गुप्ता
13	27/02/2025	CH07/661/11	7	साई कृपा चाळ रूम नं. बी. /02 अष्टविनायक नगर, मुत्तपन मंदिर समोर, भाटपाडा	निवासी	निलम धर्मेन्द्र जैसवाल	पुजा धीरज पाण्डे
14	27/02/2025	CH07/732/23	7	श्री हरी बफेश्वर चाळ रूम नं. ए/07 अंबेमाता मंदिर रोड, बफेश्वर तलाव समोर, बरफपाडा, भाटपाडा, चंदनसार रोड	निवासी	वरून झा	गीता देवी राजा प्रसाद यादव
15	27/02/2025	CHO7/732/41	7	श्री हरी बफेश्वर चाळ रूम नं. डी/06 अंबेमाता मंदिर रोड, बफेश्वर तलाव समोर, बरफपाडा, भाटपाडा, चंदनसार रोड	निवासी	दिपक गजानन महाडीक	वन्दना देवी दिलीप कुमार यादव
16	27/02/2025	CH07/531/9	7	ओम साई श्रद्धा चाळ सी/09 बरफपाडा, भाटपाडा, चंदनसार रोड	निवासी	उमेश मन्नु यादव	सत्यपाल श्रीराम यादव व किरण सत्यपाल यादव
17	27/02/2025	SH01/1040/2	1	साई श्रद्धा चाळ रूम नं. 15 वाघोबा मंदिर समोर, राहपाडा, शिरगाव	निवासी	लक्ष्मी कुमार बैठा	कृष्णमोहन रामस्वार्थ साह
18	27/02/2025	CH04/38	4	चंदनसार	निवासी	कमलेश हरिश्चंद्र पाटील	राजेश महेश कटयार
19	27/02/2025	CH01/178/9	1	कुलस्वामिनी अपार्टमेंट रूम नं. डी/201 गासकोपरी, चंदनसार रोड	निवासी	हरेश्वर दत्तात्रेय म्हात्रे	सरोज संतोष शर्मा
20	27/02/2025	CH03/64/111	3	जिवदानी पार्क 2 रूम नुम/317 गासकोपरी, काटई	निवासी	संजय तेरू भोवड	उमेश दत्ताराम भोवड व पूर्वा उमेश भोवड

सही/-
सहा. आयुक्त
प्रभाग समिती सी चंदनसार
वसई-विरार शहर महानगरपालिका

संपादकीय

संपादक   **दिपक मोरेश्वर नाईक**

निरपराध पर्यटकांचा बळी गेलेल्या पहलगाममधील दहशतवादी हल्ल्यानंतर देश एकीकडे हादरलेला असताना, दुसरीकडे काही नेते आणि तथाकथित पुरोगामी मंडळी या हल्ल्याकांडाच्या पार्श्वभूमीवर स्वतःचा राजकीय अजेंडा रेटण्याचा प्रयत्न करत आहेत. हा हल्ला केवळ एक दहशतवादी कृत्य नव्हे तर ते धर्माच्या आधारावर निवडून मारण्याचे अमानवी कृत्य होते, हे एव्हाना स्पष्ट झाले आहे. ह्यदहशतवाद्यांनी धर्म विचारून लोकांना मारलेलं, या बाबतीतही सध्या सोशल मीडियावर क्लेशदायी काथाकूट सुरू आहे. अशा परिस्थितीत हिंदू-मुस्लिमांमधील एकोपा टिकून राहणे गरजेचे आहेच. परंतु त्यातून वस्तुस्थिती नाकारूनही कसे चालणार ? डॉबिवलीतील ज्या मोने, नेते आणि जोशी कुटुंबाने कर्ते पुरुष गमावले, त्यांनीही पत्रकार परिषदेत, ह्यदहशतवाद्यांनी धर्म विचारून लोकांना लक्ष्य केलंलं असेच सांगितले.

घटनास्थळावरील अन्य पर्यटकांनीही याला दुजोरा दिला. असे असताना या घटनेवर शंका घेण्यात काय हशील ? या कटू सवालाला ह्वाफेक नॅरेटिव्ह कसे ठरवता येईल ? खरे तर अशा घटनेतून जेव्हा एखादी वस्तुस्थिती समोर येते, तेव्हा तिचं मूल्यांकन नीटपणे, सचोटीने आणि निमीर्झपणे होणे गरजेचे आहे. पण त्यापेवजी काही तथाकथित पुरोगामी मंडळी, विरोधी नेते आणि तथाकथित हनैतिक बाळबोधधूळ मंडळी यातूनही हिंदू-मुस्लीम तेदीचे

राजकारण शोथत आहेत. येथे फार स्पष्टपणे सांगायला हवे की, समस्त मुस्लीम समाज हा या गुन्ह्याचा आरोपी नाही. पण पाकिस्तानी किंवा इतर इस्लामी अतिकेरी संघटना ज्या धर्माच्या नावावर हिंसाचार करतात, ती धर्मांधता निश्चितपणे प्रश्नाच्या केंद्रस्थानी आहे. ती धर्मांधता हीच या हल्ल्याचे मुख्य कारण आहे. हे सांगायला आपण जर घाबरत असू, तर आपण सत्याला स्वतःच्या भीतीच्या पिंजऱ्यात बंद करत आहोत. ह्याधर्माच्या नावावर हल्ला झाला नाहीह, ह्याहिंसा कोणत्याही धर्माशी जोडू नकाह. हे सगळे बोलणे वक्तव्य नीतीवादी वाटत असले, तरी त्यातून खंब्या गुन्हेगारांचे उदात्तीकरण होते आणि बळी गेलेल्यांच्या वेदनेचा अपमान होतो. सामाजिक ऐक्य राखणे, ही नक्कीच काळाची गरज आहे. मुस्लीम समाज हा आपल्या देशाचा अविभाज्य भाग आहे आणि त्यांच्याशी कोणतीही विखारी भावना बाळगणे ही असंविधानिक आणि अमानुष गोष्ट ठरेल.

पण त्याचवेळी, अतिरेकी हल्ल्यांमध्ये सातत्याने

दिसणारा एक विशिष्ट धार्मिक कट्टरतेचा प्रवाह, जो प्रामुख्याने पाकिस्तानातून पोसला जातो तो अधोरेखित करायला मागे-पुढे पाहणे ही बाब खरे तर लोकशाहीसाठीही धोकादायक ठरावी. राजकारणात विरोधी बाकावर बसणाऱ्यांचा आणि त्यांच्या संलग्न बुद्धिवादी मंडळींनी उघडपणे चालवलेल्या या अजेंड्यामागे मुस्लीम समाजाचे रक्षण नाही, तर केवळ स्वातंत्र्याचा मतवैक्ये आणि प्रतिमेचे राजकारण आहे. यात दुहेरी नुकसान होते. एकीकडे सत्याची हत्या होते आणि दुसरीकडे मुस्लीम समाजाला सतत बचावात्मक अवस्थेत दलालले जाते. जे गुन्ह्ये केले आहेत, ते ठाविक धर्माचा कट्टरपंथीयांनी केले आहेत ही गोष्ट स्पष्ट करणे म्हणजे मुस्लीम समाजाला दोष देणे नाही. हे एक दुःखद वास्तव आहे, जे समाजातल्या संपूर्ण मुस्लीम बांधवांनीही स्पष्टपणे ओळखायला हवे. त्यातून सीमारेषेच्या पलीकडेच्या धर्माध्र प्रवृत्तींना स्पष्टपणे नाकारायला हवे. इतक्या संवेदनशील घटनेतून आपली राजकीय पोळी बाजपाऱ्यांना आणि

जातपंचायतीला मूठमाती देणारा महाराष्ट्र

विविध सामाजिक चळवळी ही फुले-शाहू-
आंबेडकरांच्या महाराष्ट्राची विशेष ओळख
आहे. स्वातंत्र्यपूर्व काळात केशवपनापासून
ते नालविवाहापर्यंत वेगवेगळ्या अर्निष्ट
प्रथाविरोधात सुरू झालेला संघर्ष स्वातंत्र्योत्तर
काळात देवाच्या नावाने जटा वाढवणं, देववासी,
पशुबळी अशा प्रथांचा विरोधात सुरू राहिला.
या अशा संघर्षांचे अलीकडच्या काळातील
उदाहरण म्हणजे जातपंचायत मूठमाती अभियान.
खूप पूर्वी मी पाकिस्तानमधील
मुत्तारमाईविषयी वाचलं होतं. मुत्तारच्या
भावाने शिल्ल्या तथाकथित उच्चवर्णीय
मुलीशी प्रेमसंबंध प्रस्थापित केल्याचा संशय
आल्यामुळे उच्चवर्णीयांची जातपंचायत बसली.
जातपंचायतीने साध्या दिली, ती मुत्तारमाईवर
जातपंचांनी समुदायिक बलात्कार करणायची.
ही अमानुष व माणुसकीला काळिमा फासणारी
घटना वाचल्यानंतर खूप वेदना झाल्या. परंतु
त्यावेळी असे वाढत होते की, हे कुठे तरी लांब
घडत आहे. आपल्याकडे असे काही नाही. परंतु
हा माझा भ्रम होता.

२०१३ साली नाशिकची प्रमिला कुंभारकर ही तरुणी नऊ महिन्यांची गरोदर असताना तिच्या वडिलांनीचक गळ्या आवळून खून केला. महाराष्ट्र अॅनिसने या प्रकरणाचा मागोवा घेतला असता या खुनामागचं कारण पुढे आलं. ते म्हणजे 'जातपंचायत'. प्रमिलाने मातंग समाजाच्या मुलाशी आंतरजातीय विवाह केला होता. ती गरोदर राहिली. तिच्या पोटात दुसऱ्या जातीचा अंश वाढतो आहे, असे सांगत जातपंचांनी प्रमिलाच्या वडिलांवर दबाव आणला आणि अखेरीस जातपंचांचा दबावापोटी, दहशतीपोटी त्यांनी प्रमिलाचा जीव घेतला. पं.ती. या घटनेने निषेध-मागोवा-न्यायालयीन लढाई हे चक्र सुरू झालं. डॉ. नरेंद्र दाभोलकरांनी जातपंचायतींवर लेख लिहिला. त्यानंतर महाराष्ट्रभरातील जातपंचांकडून होणाऱ्या शोषणप्रथांचा प्रकरणांचा ओघ महाराष्ट्र अॅनिसकडे सुरू झाला. कोणाला आंतरजातीय विवाह केला म्हणून, कोणाला प्रेमविवाह केला म्हणून, तर कोणाला पंचांना दारू-मद्येल दिलं नाही म्हणून बहिष्कृत करण्यात आलं होतं. वेगवेगळ्या कारणांनी बहिष्कृत केलेल्यांची अनेक प्रकरणं समोर आली. त्या प्रकरणांमध्ये दिल्या जाणाऱ्या शिक्षाही अतिशय क्वर होत्या. एका प्रकरणात त्या स्त्रीला पुन्हा जातीत घेण्यासाठी जातपंचांनी तिच्याकडे शरीरसुखाची मागणी केली होती. कोणाकडे जबर दंड, तर कोणाची अग्निपरीक्षा अशा प्रकारे जातपंचांची मनमानी सुरू असल्याचं समोर आलं.

‘जातपंचायत’ ही एक सामाजिक संस्था असून ती त्या त्या जातसमाजातील विविध प्रथांचं नियमन करते. सदस्यांच्या सामाजिक किंवा वैयक्तिक वर्तनावर नियंत्रण ठेवते. मोखिक किंवा तोडी फतवे काढून सदस्यांमधील किंवा कुटुंबातील वाद सामूहिकपणे सोडवते किंवा निर्णय देते. तिला ‘गावकी’, ‘भावकी’, ‘कांगारू कोर्ट’, ‘सालारू कोर्ट’ व ‘खाप

पंचायत' अशा वेगवेगळ्या नावांनी ओळखलं जातं. प्राचीन काळात दळवळळणांच्या साधनांचा अभाव, जातवार विभागलेले समूह यातून जातींचं व्यवस्थापन करण्यासाठी जातपंचायतींचा उगम झाला. एकेकाळी न्याय करण्यासाठी अस्तित्वात आलेल्या जातपंचायतींनी पुढच्या काळात हुकुमशाही वृत्ती आणि क्रूरपणाचं धोरण अवलंबलं. बहिष्काराचं शस्त्र वापरलं.

अगदी जन्मापासून ते मरणापर्यंत, बाराशापासून ते सरणापर्यंत सर्वच बाबी पंचांच्या हातात. कुणी कोणते कपडे घालावेत, कधी लहान करवं असे कोणाशी करावं या सर्वच बाबींवर जातपंचांचा अधिकार असतो. एखाद्याच्या प्रेमाचात्रेत सामील न होण्याचा निरोप जातपंचांनी दिल्यास तिरडी तशीच ठेवून लोक निघून गेले, घरात वडिलांचे प्रेत असताना कुणीही समाजबांधव फिरकले नाहीत, अशा अनेक तक्रारी येत होत्या. त्यापेक्षाही भयंकर म्हणजे मुलीने प्रेमविवाह केला किंवा मुलीने अंतरजातीचा विवाह केला म्हणून जातपंचांच्या दबावामुळे जिवंत मुलींचे अंतिम विधी सुद्धा अनेक कुटुंबांनी केले होते. नाशिकच्या प्रमिला कुंभारकरांच्या प्रकरणांतर म्हणजे २०१३ मध्ये डॉ. नरेंद्र दामोदलकरांच्या नेतृत्वाखाली महाराष्ट्र अनिसने 'जातपंचायतीस मुठमती अभियान' सुरू केले. हे अभियान सुरू झालं त्यावेळी समजवातीला आम्हा कार्यकर्त्यांमध्ये असाच समज होता की, जातपंचायती फक्त भटक्या समाजातच आहेत. परंतु रायगड जिल्ह्यातलं बौद्ध धर्मातील प्रकरण, महाबळेश्वरमधील मुस्लीम बांधावंत प्रकरण, अशाच येथील मारवाडी कुटुंबांचं प्रकरण, तर पुण्यातील श्रीगौड ब्राह्मण असलेल्या, राजकीय क्षेत्रात नेतृत्व करणाऱ्या

ब्राधवांचं बहिष्कृततेचं प्रकरण, अशी अनेक विविध जातधर्मातील प्रकरणं येत गेली आणि संभ्रम दूर झाला. फरक एवढाच होता की, आदिवासी-भटका समाज असेल, तर दिल्या जाणाऱ्या शिक्षा या मोठ्या प्रमाणात शारीरिक व आर्थिक छळांच्या असतात, तर अन्य समाजात त्या बहुतांशी मानसिक छळाशी निगडित असतात. उदाहरणार्थ, एका भटक्या समाजातील

जातपंचायतीने बहिष्कृत परिवाराला कुऱ्हाड, कोयता, तलवार यांच्या वापर करत जीवघेणी माराहाण केली. मध्यस्थी करण्यास गेलेल्या इतर समाजाच्या गावकऱ्यांनाही पंचांमाराहाण केली. इथे बहिष्कृत करण्याचं कारण होतं काय? समाज शिंदेने पंचांच्या विरोधाला न उजमताने मुलाचं लग्न लावलं. म्हणून रामाच्या मुलीचं उठरलं लग्न जातपंचांनी साखरपुड्याच्या दिवशी मोडलं. त्या मुलीशी लग्न करण्यास समाजातील कोणीही तयार होत नव्हतं. रामाच्या पुन्हा जातीत घेण्यासाठी गावातील ताम्बुमुकीच्या लोकांनी मध्यस्थी केली. या गोष्टीचा राग येऊन जातपंचांनी रामाच्या घरावर हल्ला केला. रक्तबांळ होईपर्यंत माराहाण केली. घरातील स्त्रियांना नग्न करून माराहाण केली. गावकऱ्यांनी पीडितांना दवाखान्यात भरती केलं. परंतु पोलिसांना कळवूही पोलीस तक्रारे फिरकलेही नाहीत. कारण जातपंच एका राजकीय पक्षाशी संबंध्यित होते. दुसरा गावचे सरपंच जातपंचांच्या सोबत होतो. आपण उदाहरण आहोत ते कोकणातील भावकीचं. आशा तळेकर नावाच्या कोकणातील विधवा स्त्रीला जातीतून नाबाहिव्क्त करण्यात आलं. बहिष्कृतेचं चटके सडन न झाल्याने आशेने आत्महत्या केली.

शिक्षाचें स्वरूप
जातपंच म्हणजे देवाचा अवतार समजला जातो. पंचांचा शब्द अंतिम मानला जातो. पंचांचा नियम बनवतात, न्यायनिवाडे करतात आणि शिक्षाही करतात. जातपंचायती मुख्यतः यात्रा-जत्रांच्या वेळी देवस्थानाच्या ठिकाणी भरवल्या जातात. देव ठिकाणी भरल्यास एखाद्या दमडाला देव मानून पूजा केली जाते. त्यामुळे पंच बोलतात तो देवाचा तोंडचा शब्द मानला जातो. पंचांच्या निर्णयाविरोधात ब्र काढला जात नाही. जातीवरची आपली सत् टिकवून देवण्यासाठी पंचायतीने वित्र-विचित्र कायदे केले आहेत. बहिष्कृत केल्यावर शिक्षा म्हणून अंगावरच्या कपड्यात जिवंत सरडा सोडण, कापाळवर डग देण, अर्धी मिशी काढण, बायको गहाण ठेवयला सांगण, स्त्रीची विक्री करण, डोकं भादरुन गाढावरून धिंड काढण,

चटके देणं, अशा प्रथा होत्या. आजही काही जमातींमध्ये त्या दिल्या जातात.

जातपंचायती आणि राजकीय नेते

जातपंचांयां त्यांच्या त्यांच्या जातीवर हुकूमत चालते. त्यामुळे एकगट्ट मत मिळण्यासाठी जातपंच हाताशी असणं ही राजकीय क्षेत्राची गरज आहे. म्हणूनच जातपंचायांच्या प्रकरणात पीडितांना न्याय मिळवून देताना आमच्यासारख्या कार्यकर्त्यांना राजकीय हस्तक्षेपालाही सामोरे जावं लागलं. निवडणुकीचे वारे वाहू लागले की, राजकीय पुढाऱ्यांकडून येणान्या पैशावर डोळ ठेवून जातपंच सक्रीय होतात.

मूठमाती अभियानाची सुरुवात

महाराष्ट्र अनिसने डॉ. नरेंद्र दामोलकरांच्या नेतृत्वाखाली ऑगस्ट २०१३ मध्येच जातपंचायतींना मूठमाती देण्यासाठी लढा सुरू केला. प्रमिला कुंभारकरा बळी गेलेल्या नाशिकमध्येच ८ ऑगस्ट २०१३ रोजी हज्जातपंचायत मूठमाती अभियानाला सुरुवात झाली. आपल्या भाषणात डॉ. दामोलकर म्हणाले की, 'जात हीच एक मोठी अंधश्रद्धा आहे, जातपंचायत हे तिचं अग्रदल आहे. जातचं अग्रदल असलेली जातपंचायत नष्ट करू शकतो तरी जातीला हादरे बसतील.'

मूठमाती म्हणजे अंतिम विधी. शेवट करणे.
त्यानंतर दुसरी परिषद १५ ऑगस्ट २०१३ मध्ये
डॉक्टर दामोदकरांच्या पुढाकारानेच लातूरमध्ये
झाली. याच दरम्यान म्हणजे २० ऑगस्ट
२०१३ला डॉ.दामोदकरांचा खून झाला.

सामाजिक बहिष्कारविरोधी कायदा

यानंतर नाशिक, लातूर, पुणे, जळगाव, महाड अशा विविध ठिकाणी अंधश्रद्धा निर्मूलन समितीने 'जातपंचायत मूठमाला' अभियाना' अंतर्गत परिषदा घेतल्या. डॉ. दाभोलकरांच्या हत्येनेही काम थांबलं नाही. परंतु जातपंचाच्या या मममानीला आळा बांधण्यासाठी स्वतंत्र कायदा अस्तित्वात नव्हता. महाराष्ट्र अनिसने निवेदन, आंदोलन, शासनाला प्रस्तावित कायद्याचा ड्राफ्ट देणं, अशा विविध मार्गांनी प्रयत्न केले. त्या प्रयत्नांना १३ एप्रिल २०१६ मध्ये यश आलं. डॉ.बाबासाहेब आंबेडकरांच्या १२५ व्या जयंतीच्या पूर्वसंध्येला 'सामाजिक बहिष्कार विरोधी कायदा' अस्तित्वात आला. बाबासाहेबांनी स्वतः वाळीत टाकण्याचा प्रथे विरुद्ध संघर्ष केला होता. हा कायदा अस्तित्वात येणं म्हणजे त्यांना कृतीशील अभिवादनच.

सोळा जातपंचायती बरखास्त

दरम्यानच्या काळात महाराष्ट्र अनिसच्या प्रयत्नातून १६ जातपंचायती बरखास्त झाल्या. अनेक ठिकाणी जातपंचायतीच्या ऐवजी समाजविकास मंडळं स्थापन झाली. कोरोनामुळे काळात सर्वत्र काम थंडावल्यामुळे जातपंचायती पुन्हा सक्रीय होऊ पहात होत्या. मात्र त्या-त्या समाजाचे झालेलं प्रबोधन, त्यातून समाजाची बदललेली मानसिकता, कायदा, कार्यकर्त्यांची संसर्कता यामुळे या प्रवृत्तींना आता थोडा तरी चाप बसला आहे.

सामाजिक न्यायाचा टप्पा

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या जयंतीच औचित्य साधून तेलंगणमधील काँग्रेस सरकारने सामाजिक न्यायाच्या दिशेने एक महत्त्वाचे पाऊल टाकले आहे. अनुसूचित जातींच्या वर्गीकरणाला अंमलबजावणी करणारे तेलंगण देशातील पहिले राज्य ठरले. शिक्षण आणि सरकारी नोकऱ्यांमध्ये यापुढे नव्या वर्गीकरणानुसार अंमलबजावणी होईल. गेल्या वर्षी १ ऑगस्टला सर्वोच्च न्यायालयाने ऐतिहासिक निकाल दिल्यावर अनुसूचित जाती आणि अनुसूचित जमाती यांचे उपवर्गीकरण करून या समुदायांमधील सर्वात दुर्लक्षित गटांना स्वतंत्र कोटा देण्याचा तो महत्त्वाचा निर्णय होता. आरक्षण देताना सर्व जातींना वर्षानुवर्षे एकाच पारड्यात तोलले गेले. यामुळे काही विशिष्ट जातींना याचा मोठा फायदा झाला आणि काही जातींना मात्र आरक्षण असूनही अधिकाधिक वॉचत राहत गेल्या. हे अनुशेष लोकसंख्येसोबत वाढत गेला. सरकारी नोकऱ्यांमध्ये तर काही विशिष्ट जातींची मक्तेदारी निर्माण झाल्याचे स्पष्ट दिसत होते. ऐतिहासिक आणि अनुभवजन्य पुराव्यांनुसार अनुसूचित जातींचा गट एकसंध नाही, हे महत्त्वाचे निरीक्षण न्यायालयाच्या नोंदवले होते. हा निकाल आल्यानंतर तातडीने उच्च न्यायालयाची करून या वर्गीकरणासाठी तेलंगण सरकारने हाच न्यायालयाचे निवृत्त न्यायमूर्ती शमीम अख्तर यांच्या अध्यक्षतेखाली आयोग स्थापन केला होता. फेब्रुवारी महिन्यात आयोगाच्या शिफारशी सरकारने स्वीकारल्या. अनुसूचित जातींचे तीन गटांमध्ये वर्गीकरण करताना सर्वोच्च न्यायालयाच्या निकालासह, अनुभवजन्य माहिती, अनुसूचित जाती समुदायांची सामाजिक, आर्थिक, शैक्षणिक, रोजगार आणि राजकीय स्थिती विचारात घेतली. तेलंगणमध्ये ५९ अनुसूचित जाती आहेत. त्यापैकी ३३ उपजाती पूर्वी ज्या गटात होत्या, त्याच गटात राहतील, केवळ २६ उपजातींचे फेरबदल झाले आहे, मात्र आधीच अधिसूचित केलेल्या रिक्त पदांवर हे वर्गीकरण लागू होणार नाही. १५ टक्के आरक्षणाचे तीन गटांत वर्गीकरण करण्यात आले आहे. तेलंगणमधील या प्रयोगाला अर्थातच राजकीय पार्ष्वभूमी आहे. तेलंगणमध्ये ७० टक्के मतदार ओबीसी आणि एससी आहेत. स्थानिक स्वराज्य संस्थांच्या निवडणुकांपूर्वी यामातींची बेगमी करण्याचा हा मुख्यमंत्री रेवंथ रेड्डी यांच्या नेतृत्वाखालील काँग्रेस सरकारचा प्रयत्न आहे, हे उघड आहे. तेलंगणाने अलीकडेच ओबीसी कोटा ४२ टक्के करण्याचा निर्णय घेतला आहे. पक्षाचे नेते राहुल गांधीही आरक्षणावरील ५० टक्के मर्यादा हटवण्याबद्दल बोलत आहेत. तेलंगण ही काँग्रेससाठी एक प्रयोगशाळा आहे. सामाजिक न्यायाचा भाषा बोलताना तेलंगणसारखी उदाहरणे पुढील प्रवासात त्यांच्यासाठी आवसक थांबे ठरणार आहेत.

ठाकरे बंधुनंतर आता पवार काका-पुतण्याचं मनोमिलन? १५ दिवसात ३ भेटीत काय झाली चर्चा?

■**उल्हासनगर** : मागील १५ दिवसात अजित पवार, शरद पवारांची तिसऱ्यांदा भेट झालीय. दरम्यान आज अजित पवार आणि शरद पवार यांच्यात तब्बल अर्धा तास चर्चा झाली. त्यामुळे पवार कुटुंब एकत्र येणार असल्याच्या चर्चाना उधाण आलंय.

ठाकरे कुटुंबानंतर आता पवार कुटुंब देखील एकत्र येणार असल्याच्या चर्चा सुरू झाल्या आहेत. कारण मागील १५ दिवसात शरद पवार आणि अजित पवार तिसऱ्यांदा एकत्र आले आहेत. एआय तंत्रज्ञानाचा शेतीमध्ये कसा उपयोग करायचा? यासंदर्भातल्या बैठकीत दोन्ही नेते उपस्थित होते.. दरम्यान या बैठकीनंतर अजित पवार आणि शरद पवार यांच्यात तब्बल अर्धा तास चर्चा झाली.

अजित पवार, शरद पवार एकत्र आल्यानंतर पुन्हा एकदा राजकीय वर्तुळात कुजबूज सुरू झालीय.. शरद पवार आणि अजित पवारांच्या भेटीवरून राजुतांना टोला लगावलाय. तर सामाजिक संस्थांसंदर्भातले प्रश्न सोडवण्यासाठी अजित पवार, शरद पवार एकत्र येतात त्यात वावगं नसल्याचं भुजबळ्यांनी

म्हटलंय. शरद पवार, अजित पवारांनी एकत्र यावं अशी भावना रोहित पाटील यांनी देखील व्यक्त केलीय. दोन्ही नेते एकत्र आल्यास पक्षसंघटना मजबूत होईल असा दावा त्यांनी केलाय.. तर भेटीगाठी एकत्र येण्यासाठी नसतात असं विधान विजय वडेट्टीवारांकडून करण्यात आलंय.

अजित पवार आणि शरद पवार तिसऱ्यांदा एकत्र आले आहेत. १० एप्रिलला जय पवारच्या साखरपुड्यात संपूर्ण कुटुंब एकत्र आलं होतं. १३ एप्रिलला साताऱ्यात रयत संस्थेच्या बैठकीत अजित पवार आणि शरद पवार एकत्र आले होते. आणि त्यानंतर आज एआय तंत्रज्ञानाचा शेतीत कसा उपयोग करायचा? यासंदर्भात आयोजित केलेल्या बैठकीत

■**मुंबई** : गृहनिर्माण प्रकल्प, घरांच्या योजनांमुळे चर्चेत असलेल्या शहर आणि औद्योगिक विकास महामंडळाला म्हणजेच सिडकोला मुंबई उच्च न्यायालयाने एका वेगळ्याच कारणामुळे फटकारल्याचं पाहायला मिळत आहे. मुंबई उच्च न्यायालयाने नुकत्याच एका सुनावणीदरम्यान, सोडकोच्या कारवाईसंदर्भातील नाकतेंपवावरून ताशेरे ओढताना हे राज्य कायद्याचे आहे की बळचे उद्दिग्न सवाल उपस्थित केला आहे.

न्यायालयाने व्यक्त केला संताप
झालं असं की, नवी मुंबईतील एका भूखंडावरील बेकायदेशीर बांधकामे हटविण्यात 'सिडको'

नेमकं हे प्रकरण आहे तरी काय?

सध्या न्यायप्रविष्ट असलेल्या या प्रकरणामध्ये, दीपक पाटील यांनी 2016 मध्ये याचिका करून आपल्या जमिनीवरील अनधिकृत बांधकामे पाडण्याचे आदेश द्यावेत, अशी मागणी न्यायालयामध्ये केली होती. सदर याचिकेवर न्यायालयामध्ये झालेल्या सुनावणीदरम्यान न्यायमूर्ती अजय गडकरी आणि न्यायमूर्ती कमल खाता यांच्या खंडपीठाने अधिकारी कठोर कारवाई करण्यास इच्छुक नाहीत, असे ताशेरे ओढले. न्यायालयाने ताशेरे ओढल्यानंतर सिडकोने आपली बाजू मांडली. कायदेशीर कारवाईदरम्यान अधिकाऱ्यांना बोकडविरा गावच्या सरपंचाने धमकावल्याचे सिडकोच्या वतीने सांगण्यात आले. सिडकोने दिलेले हे कारण ऐकून न्यायालय अधिकच संतापले. न्यायालयाने, बेकायदेशीर अतिक्रमण हटवण्याच्या मोहिमेदरम्यान अधिकाऱ्यांना पुरेसे पोलीस संरक्षण मिळण्याचा अधिकार आहे आणि बेकायदेशीर कृत्यांना रोखणे व कायद्याचे राज्य स्थापित करणे हे अधिकाऱ्यांचे कर्तव्य आहे, असे बजावले. न्यायालयाने अधिकाऱ्यांना त्यांच्या कर्तव्याची आणि अधिकारांची जाणीव करून दिली.

अपयशी ठरत असल्याचं निरीक्षण मुंबई उच्च न्यायालयाने नोंदवलं. अतिक्रम हटवण्याच्या कारवाईसाठी गेलेल्या 'सिडको'च्या अधिकाऱ्यांना सरपंचांचे धमकावल्याने कारवाई करता आली नाही. या गोष्टीची दखल घेत

बांधकामे एका आठवड्याच्या आत हटविण्यासाठी आवश्यक कायदेशीर उपाय करा, असे आदेश न्यायालयाने सिडकोला दिले आहेत. त्यामुळे आता सिडकोचे अधिकारी नेमकी कशापद्धतीने कारवाई करतात हे पाहणं महत्त्वाचं

ठरणार आहे. **अनेकदा टाकला जातो दबाव**
सामन्यपणे बेकायदेशीर बांधकामांविरुद्धातील कारवाईदरम्यान स्थानिकांनी अधिकाऱ्यांवर हल्ला करू नये, कायदा आणि सुव्यवस्थेची स्थिती बिघडू नये या हेतूने मोठा पोलीस बंदोबस्त तैनात केला जातो. मात्र अनेकदा स्थानिकांचं नेतृत्व करणारे स्थानिक नेते, लोकनिष्पुक्त प्रतिनिधी आणि इतर घटकांचा दबाव टाकून कारवाई रोखण्याचा प्रयत्न केला जातो. असाच काहीसा प्रकार नवी मुंबईतील बोकडविरा गावात कारवाईसाठी करण्यासाठी गेलेल्या सिडकोच्या अधिकाऱ्यांसोबत घडला.

ठाणे पालिका क्षेत्रात पावसाळापूर्व नालेसफाई सुरू

सोमवारी सकाळी कापूरबावडी पोलीस स्टेशनलगत असलेल्या नाल्याच्या सफाईने या मोहिमेचा आयुक्त सौरभ राव यांच्या उपस्थितीत आरंभ करण्यात आला. त्यावेळी, माजी नगरसेविका निशा पाटील, अतिरिक्त आयुक्त प्रशांत रोडे, उपायुक्त मनीष जोशी, दिनेश तायडे, उपनगर अभियंता सुधीर गायकवाड, आरोग्य अधिकारी डॉ. राणी शिंदे, सहाय्यक आयुक्त रिमता सुर्वे, कार्यकारी अभियंता संजय कदम आदी उपस्थित होते.

उचललेला गाळ तत्काळ उचलला जावा. त्यामुळे दुर्गंधी पसरू नये, असेही आयुक्तांनी स्पष्ट केले. त्यानंतर, हरादास

सफाईचे काम सुरू करण्यात आले. त्यावेळी, माजी नगरसेवक विकास रेपाळे, माजी नगरसेविका नम्रता फाटक आणि नम्रता भोसले, अतिरिक्त आयुक्त प्रशांत रोडे, उपायुक्त मनीष जोशी, शंकर पाटोळे, आरोग्य अधिकारी डॉ. राणी शिंदे, सहाय्यक आयुक्त भालचंद्र घुगे आणि सोपान भाईक, कार्यकारी अभियंता मोहन कलाल आणि ऋषिकेश जगळकर आदी उपस्थित होते. ठाणे महापालिका क्षेत्रातील नऊ प्रभाग समिती क्षेत्रात छोटे आणि मोठे असे सुमारे २७८ किलोमीटर लांबीचे नाले आहेत. पहिल्या टप्प्यात नौपाडा-कोपरी, उथळसर, माजिवडा-मानपाडा, दिवा आणि कळवा या पाच प्रभाग समिती क्षेत्रात नालेसफाईचे कार्यदिश देण्यात आले आहेत.

मुंबईतील घर घेणे आता परवडणार म्हाडा लवकरच सर्वसामान्यांसाठी घेणार मोठा निर्णय

■**मुंबई** : मुंबईत घरांच्या किंमती आता सर्वसामान्यांच्या अवाक्याबाहेर गेल्या आहेत. गेल्या काही वर्षांपासून सर्वसामान्य म्हाडाच्या घरांवर अवलंबून आहेत. मात्र म्हाडाच्या घराच्या किंमतीही चांगल्याच वाढल्या आहेत. त्यामुळं सर्वसामान्यांना म्हाडाची घरे खरेदी करण्यासाठीही विचार कर-वा लागत आला. मात्र लवकरच सर्वसामान्यांना परवडणाऱ्या किंमतीत म्हाडाची घरे उपलब्ध होणार आहेत. म्हाडाच्या घरांच्या किमती निश्चित करण्याबाबतच्या सूत्राची पुनर्रचना करण्यासाठी प्राधिकरणाने त्रिसदस्यीय समिती नेमली आहे. म्हाडाने नेमलेली

समिती सर्वसामान्यांना स्वस्तात घर मिळेल आणि म्हाडाचेदेखील नुकसान होणार नाही यादृष्टीने अभ्यास करणार आहे. पुढील तीन महिन्यांत ही समिती आपला अहवाल उपाध्यक्षांकडे सादर करणार असून त्यानंतर तो मंजुरीसाठी शासनाकडे पाठवला जाणार आहे.

म्हाडाच्या घराच्या किंमती कशा ठरतात?

सध्या जमिनीचा खर्च, बांधकाम खर्च आणि आस्थापन खर्च आदींचा विचार करून म्हाडाच्या घराच्या किंमती निश्चित केल्या जातात. अत्यल्प आणि अल्प गटातून म्हाडा शून्य टक्के नफा घेते. मध्यम उत्पन्न गटातून

क्षेत्रफळाऐवजी किमतीनुसार उत्पन्न गट ठरणार

म्हाडाच्या धोरणानुसार ३०० चौरस फुटापर्यंतची घरे अत्यल्प उत्पन्न गटासाठी, ४५० चौरस फुटापर्यंतची घरे अल्प उत्पन्न गटासाठी, ६०० चौरस फुटापर्यंतची घरे मध्यम उत्पन्न गटासाठी तर ९०० चौरस फुटापर्यंतची घरे उच्च उत्पन्न गटासाठी देण्यात येतात. उपनगरातील ३०० चौरस फुटाच्या घराची किंमत आणि तेवढ्याच क्षेत्रफळाच्या दक्षिण मुंबईतील घराची किंमत यात जमीन-अस्मानाचा फरक असतो. त्यामुळे घराच्या क्षेत्रफळाऐवजी त्याच्या किमतीनुसार उत्पन्न गट ठरवता येतील का, याचाही अभ्यास केला जाणार असल्याचे अधिकाऱ्याने सांगितले.

दहा टक्के तर उच्च उत्पन्न गटातून १५ टक्क्यांपर्यंत नफा घेऊ शकते. म्हाडाने एखादा भूखंड दहा-बारा वर्षांपूर्वी घेतला

असेल तर त्या भूखंडाच्या सुरक्षेसाठी मोठा खर्च केला असेल तर त्या खर्चाचिदखील घराच्या किमतीत समावेश केला जातो. त्यामुळे साहजिकच घरांच्या किमती वाढतात. एखाद्या भूखंडावर उशिरा इमारत बांधली गेली असेल तर त्याचा भुदंड सर्वसामान्यांनी का सहन करायचा? प्राधिकरणाचे नुकसान न होता सर्वसामान्यांना स्वस्तात घर मिळाले पाहिजे यादृष्टीने घरांच्या किमती ठरवताना कोणत्या गोष्टी अंतर्भूत करायच्या आणि कोणत्या नाही याचा समिती अभ्यास करणार आहे, अशी माहिती म्हाडाच्या एका वरिष्ठ अधिकाऱ्याने दिली.

लाडक्या बहिणींसाठी खुशखबर!

'या' दिवशी खात्यात जमा होणार एप्रिल महिन्याचे १५०० रुपये

■**भुसावळ। प्रतिनिधी** :

महाराष्ट्र शासनाकडून महिलांसाठी लाडकी बहीण योजना राबवली जात आहे. दर महिन्याला या योजनेतील पात्र महिलांच्या खात्यात राज्य सरकारकडून १५०० रुपये दिले जातात. मात्र एप्रिल महिना संपत आला तरी अद्याप लाडक्या बहिणींच्या खात्यात १५०० रुपये जमा झालेले नाहीत. त्यामुळे अनेक लाडक्या बहिणी सध्या १५०० रुपये खात्यात कधी जमा होतील याचा प्रतीक्षेत आहेत. अशा बहिणींसाठी एक मोठी बातमी समोर येत असून मंत्री आदिती तटकरे यांनी एप्रिल महिन्याच्या अखेरपर्यंत लाडकी बहीण योजनेचे पैसे पात्र महिलांच्या खात्यात जमा होतील असं म्हटलं

आहे. एप्रिल महिना संपण्यासाठी आता अवघे आठ दिवस शिल्लक असून ३० एप्रिल पर्यंत महिलांच्या खात्यात लाडकी बहीण योजनेचे १५०० रुपये जमा होणार असल्याची माहिती देण्यात आली आहे. सध्या लाडक्या बहिणींच्या अर्जांची तपासणी सुरू असून, योजनेच्या

निकषानुसार अपात्र ठरणऱ्या महिलांना या योजनेतून वगळण्यात येणार आहे. योजनेच्या निकषानुसार ज्या महिलांचं उत्पन्न हे २.५० लाखपेक्षा जास्त असेल अशा महिलांना या योजनेचा लाभ मिळणार नाही. आतापर्यंत लाडकी बहीण योजनेतून ९ लाख अपात्र महिलांची नावे वगळण्यात आली आहेत. लाडकी बहीण योजनेचा लाभ घेणाऱ्या महिलांच्या अर्जांची पडताळणी विधानसभा निवडणूक संपल्यावर सुरू करण्यात आली. यात ज्या महिला या ताराशापट्टाच्या रहिवासी नाहीत तसेच ज्या सरकारी नोकरी करत आहेत अशांची पडताळणी करून त्यांना योजनेतून वगळण्यात आलं आहे.

व्यावसायिकाच्या घरावर गोळीबार

श्रीकांत शिंदे यांचे देखील जनसंपर्क कार्यालय आहे. तसेच मंगल कार्यालयासमवेत अनेक मोठ्या कंपन्यांची शोरूम आहेत. सोमवारी दुपारी अडीच वाजण्याच्या सुमारास हुतात्मा चौकातून एका दुचाकीवर दोघेजण सिताई सदन या इमारती समोर आले. त्यानंतर दुचाकीवर मागे बसलेल्या एकाने दोन गोळ्या झाडल्या. त्यानंतर दोघांनी पळ काढला. सिताई सदन हे अंबरनाथमधील

प्रसिद्ध बांधकाम व्यावसायिक पनवेल यांचे निवासस्थान असल्याने या ठिकाणी झालेल्या गोळीबारानंतर शहरात एकच खळबळ उडाली आहे. हा सर्व प्रकार सीसीटीव्ही कॅमेऱ्यात कैद झाला असून पोलिसांना आरोपींची ओळख पटली असल्याची माहिती आहे. यातून काही अट्टल गुन्हेगारांचे नाव पुढे आले आहे. घटनेची माहिती मिळताच अंबरनाथ पूर्व पोलीस ठाण्याचे पोलीस अधिकारी, परिमंडळ चारचे पोलीस उपायुक्त सचिन गोरे यांच्यासह उल्हासनगर क्राईम ब्रांचचे पोलीस अधिकारी अशोक कोळी तत्काळ घटनास्थळी दाखल झाले.

मिरा भाईंदर महानगरपालिका मुख्य कार्यालय : स्व. इंदिरा गांधी भवन, छत्रपती शिवाजी महाराज मार्ग, भाईंदर (प.), ता.जि. ठाणे ४०११०१.	मिरा भाईंदर महानगरपालिका मुख्य कार्यालय : स्व. इंदिरा गांधी भवन, छत्रपती शिवाजी महाराज मार्ग, भाईंदर (प.), ता.जि. ठाणे ४०११०१.
जा.क्र. मनपा/उद्यान/मिरारोड/६०/२०२५-२६ दिनांक : २५/०४/२०२५	
// जाहिर नोटीस // मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रातील उद्याने / मैदाने मधील जागांवर पेंटिंग /स्लोगन पेंटिंग व डिजीटल वॉल पेंटिंग / श्रीडी पेंटिंग करणेकामी चालू जिल्हा दरसुचीमध्ये दर उपलब्ध नसल्यामुळे चालू बाजारभावातील दरपत्रक मागविण्यात येत आहे.	
सदर कामाची दरसुची महानगरपालिकेच्या संकेत स्थळावरून Download करून दि. ०१/०५/२०२५ रोजी सायं. ४.०० वाजेपर्यंत मिरा भाईंदर महानगरपालिका, उद्यान विभाग, २ रा मजला, दि. प्रभाग समिती क्र. ०४, कै. विलासराव देशमुख भवन, जांंगिड इन्क्लेव्ह, कनकिया, मिरारोड (पुर्व) येथे स्वारस्य असलेल्या कंत्राटदाराने सोबत जोडलेल्या दरपत्रकातील बाबींकरीता दर भरून बंद लिफाफ्यामध्ये देण्यात यावेत.	
जा.क्र.मनपा / मावज/ई -५१५१५४९/२०२५-२६ दिनांक २५/०४/२०२५	Signed By Kalpita Kishor Pimple Date : 25-04-2025 16:35:00 उप आयुक्त (उद्यान) मिरा भाईंदर महानगरपालिका

हे साप्ताहिक मालक, मुद्रक, प्रकाशक व संपादक झ श्री. डॉ. दिपक मोरेश्वर नाईक यांनी सोमानी प्रिंटींग प्रेस, कार्यालय झ गाळ नं. ४, एन. के. इंडस्ट्रीयल इस्टेट, प्रवासी इंडस्ट्रीयल इस्टेटच्या बाजुला, गेट नं. २, गोंरेगाव (पुर्व) मुंबई ४०००६३ (महाराष्ट्र), वेथे छापून २, राजाराम सी.एच.एस. लिमिटेड, बंदरवाडी, नवघर रोड, भाईंदर (पुर्व), जिल्हा ठाणे ४०११०५ (महाराष्ट्र) येथे प्रसिध्द केले. संपादक झ श्री. डॉ. दिपक मोरेश्वर नाईक, पीआरबी कायद्यानुसार संपादकीय जबाबदारी यांची राहील, सर्व वाद आणि दावे ठाणे न्यायालयीन कक्षेच्या आधील राहतील. (या वर्तमान पत्रात प्रसिध्द होणाऱ्या बातम्या/लेख/जाहिराती यांची जबाबदारी संबंधीत वार्ताहर, लेखक आणि जाहिरात प्रतिनिधी यांच्यावर राहील.)
भ्रमणध्वनी ८४२४९८९८९८. Email ID: policebatmnipatra@gmail.com

Printed, Published and owned by Mr.Dr. Deepak MoreshwarNaik Printed at SOMANI PRINTING PRESS, OFFICE UNIT NO. 4, N.K.INDUSTRIAL ESTATE, NEAR PRAVASI INDUSTRIAL ESTATE, GATE NO. 2, GOREGAON (E), MUMBAI 400063, MAHARASHTRA, Published At 2, RajaramChs. Ltd., Bunderwadi, Navghar Road, Bhayander(E), Dist - Thane, Pincode 401105, Maharashtra. Editor Mr. Dr. Deepak Moreshwar Naik. Mo.8424989898, Email ID: policebatmpipatra@gmail.com